

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 28 czerwca 2011 r. w sprawie F-55/10 AS przeciwko Komisji;
- zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania Komisja podnosi cztery zarzuty.

1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa, ponieważ Sąd do spraw Służby Publicznej (SSP) stwierdził istnienie interesu prawnego w stwierdzeniu nieważności decyzji o odrzuceniu kandydatury. Komisja podnosi:

— w pierwszej części zarzutu: naruszenie prawa Unii poprzez odejście od tez przyjętych przez Sąd w wyroku z dnia 9 grudnia 2010 r. w sprawie T-526/08 P Komisja przeciwko Strackowi, ponieważ SSP stwierdził, że zainteresowana posiada interes prawny w stwierdzeniu nieważności decyzji o odrzuceniu jej kandydatury na sporne stanowisko, mimo że nie zażądała stwierdzenia nieważności decyzji o powołaniu, choć obie decyzje są ze sobą nierozzerwalnie związane;

— w drugiej części zarzutu: błędną kwalifikację prawną okoliczności faktycznych w związku ze stwierdzeniem istnienia interesu prawnego w sposób abstrakcyjny, nie badając konkretnie wszystkich poszlak;

— w trzeciej części zarzutu: błędną odmowę uwzględnienia określonych informacji dotyczących akt medycznych, które wykazałyby, że skarżąca nie miała interesu prawnego w niniejszym przypadku.

2) Zarzut drugi dotyczący po pierwsze, naruszenie prawa Unii w związku z wykładnią i stosowaniem zasady zgodności pomiędzy zażaleniem a skargą, poprzez odesłanie do wyroku SSP z dnia 1 lipca 2010 r. w sprawie F-45/07 Mandt przeciwko Parlamentowi, i w związku ze stwierdzeniem, że nowy zarzut dotyczący naruszenia Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej był dopuszczalny pomimo tego, że nie został podniesiony w zażaleniu i że „zasadniczo różnił się” od przedstawionego w zażaleniu jedynego zarzutu dotyczącego naruszenia ogłoszenia o wakacie, a po drugie, naruszenie art. 91 ust. 2 tego regulaminu pracowniczego w związku z uznaniem, że „podstawa sporu” jest właściwie określona przez „zakwestionowanie przez skarżącego zgodności zaskarżonego aktu z prawem materialnym lub ewentualnie jego zgodności z prawem formalnym”, co pozbawiałoby postępowanie poprzedzające wniesienie skargi jakiegokolwiek znaczenia i nie służyłoby celowi tego postępowania, jakim jest sprzyjanie polubowemu rozstrzygnięciu różnic pomiędzy zainteresowanym a jego organem powołującym.

3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 7 ust. 1 regulaminu pracowniczego oraz błędnego uzasadnienia, ponieważ SSP dokonał wykładni art. 7 ust. 1 regulaminu pracowniczego w taki sposób jakoby miał on przyznawać każdemu urzędnikowi bezwzględne prawo dostępu do każdego stanowiska w jego grupie zaszerogowania. SSP naruszył w ten sposób znaczenie art. 7 ust. 1 regulaminu pracowniczego oraz art. 10 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego a także pominął wyjaśnienia przedstawione przez Komisję w odniesieniu do interesu służby.

4) Czwarty zarzut dotyczący naruszenie prawa Unii w związku z zasądzeniem kwoty 3 000 EUR tytułem zadośćuczynienia za krzywdę, podczas gdy zarzut dotyczący naruszenia art. 7 regulaminu pracowniczego nie tylko był niedopuszczalny, lecz również bezzasadny.

Skarga wniesiona w dniu 6 września 2011 r. — Hiszpania przeciwko Komisji

(Sprawa T-481/11)

(2011/C 319/53)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: A. Rubio González)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności załącznika I część 2 część VI lit. D tiret piąte do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw oraz,

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zasady hierarchii norm prawnych

— Skarżąca podnosi, że zaskarżone rozporządzenie jest sprzeczne z przepisami art. 113 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku) (1).

2) Zarzut drugi dotyczący nadużycia władzy

- Skarżąca twierdzi, że Komisja wydając zaskarżony akt, podjęła działanie w znacznej mierze w celu innym niż wskazany, odstępując od obowiązującej normy przyjętej przez Europejską Komisję Gospodarczą Organizacji Narodów Zjednoczonych (EKG/ONZ).

3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia

- skarżąca podnosi, że zaskarżony akt oparto na wieloznacznych podstawach, które uzasadniają decyzję przeciwstawną do ostatecznie wydanej.

4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady równości

- skarżąca podnosi, że zaskarżony akt niesłusznie poddaje owoce cytrusowe bardziej rygorystycznym warunkom zbytu niż pozostałe owoce i warzywa.

5) Zarzut piąty dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności

- skarżąca podnosi, że zaskarżony akt nakłada bardziej rygorystyczne warunki znakowania opierając się na niedokładnych, niewłaściwych przyczynach w celu uzasadnienia ostatecznie wydanej decyzji.

(¹) Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1/49; ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (UE) nr 513/2010 z dnia 15 czerwca 2010 r. (Dz.U. L 150, 16.6.2010, s. 40) i rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1234/2010 z dnia 15 grudnia 2010 r. (Dz.U. L 346, z 30.12.2010, s. 11).

Skarga wniesiona w dniu 5 września 2011 r. — Agrucon i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-482/11)

(2011/C 319/54)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Agrupación Española de Fabricantes de Conservas Vegetales (Agrucon) (Madryt, Hiszpania), Associazione Italiana Industrie Prodotti Alimentari (AIIPA) (Mediolan, Włochy), Associazione Nazionale degli Industriali delle Conserve Alimentari Vegetali (Anicav) (Neapol, Włochy), Campil-Agro-Industrial do Campo do Tejo, Ld^a (Cartaxo, Portugalia), Evropaika Trofima AE (Larissa, Grecja), FIT — Fomento da Indústria do Tomate, SA (Águas de Moura, Portugalia), Konservopoiia Oporokipeftikon Filippou AE (Veria, Grecja), Panellinia Enosi Konsevpopoion (Ateny, Grecja), Elliniki Etairia Konservon AE („KYKNOS”) (Nafplio, Grecja), Anonymos Viomichaniki Etaireia Konservon D. Nomikos (Marousi, Grecja), Italagro — Indústria de Transformação de Produtos Alimentares, SA (Castanheira do Ribatejo, Portugalia), Kopais Anonymi Viomichaniki Kai Emporiki Etairia Trofimon & Poton (Kopais ABEE) (Maroussi, Grecja),

Serraiki Konservopoiia Oporokipeftikon Serko AE (Serres, Grecja), Sociedade de Industrialização de Produtos Agrícolas — Sopragol, SA (Mora, Portugalia), Sugalidal — Indústrias de Alimentação, SA (Benavente, Portugalia), Sutol — Indústrias Alimentares, Ld^a (Alcácer do Sal, Portugalia), Zanae Zýmai Artopoiás Níkoglou AE Viomichanía Empório Trofímon (Saloniki, Grecja) (przedstawiciele: adwokaci J. da Cruz Vilaça, S. Estima Martins i S. Carvalho de Sousa)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności art. 50 ust. 3 i art. 60 ust. 7 rozporządzenia Komisji nr 543/2011 (¹);
- połączenie niniejszej sprawy i sprawy T-454/10 dla celów procedury ustnej i wydania wyroku, lub przynajmniej dla celów procedury ustnej, oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczy tego, że rozporządzenie Komisji nr 543/2011 narusza rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”), ponieważ:

- niesłusznie stanowi, że inwestycje i działania związane z przekształcaniem owoców i warzyw w przetworzone owoce i warzywa mogą kwalifikować się do wsparcia, oraz

- niesłusznie włącza tak zwane działania niestanowiące „właściwych działań przetwórczych” (które wydają się obejmować przygotowanie i działania następujące po właściwych działaniach przetwórczych) do wartości produkcji sprzedanej produktów przeznaczonych do przetworzenia, ponieważ rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku stanowi, że przepisy dotyczące organizacji producentów, w szczególności przyznawania dopłat, mają zastosowanie wyłącznie w odniesieniu do produktów objętych wspólną organizacją rynku owoców i warzyw.

- 2) Zarzut drugi dotyczy tego, że przyznając organizacjom producentów dopłaty obejmujące działania o charakterze przemysłowym dokonywane na owocach i warzywach przeznaczonych do przetworzenia, prowadzone również przez prywatne przedsiębiorstwa, rozporządzenie Komisji nr 543/2011 narusza zasadę niedyskryminacji, która zakazuje traktowania porównywalnych sytuacji w odmienny sposób, chyba że takie traktowanie jest obiektywnie uzasadnione.